

Transcripciones

UNIDADE 1

O galego e ti

PISTA 1

2. TEST ORAL

- Ola.
- Ola.
- Son Carme, e ti como te chamas?
- Teresa.
- Moi ben. E de onde es Teresa?
- De Polonia, de Cracovia.
- E canto tempo pensas estar aquí?
- Só dous meses, pero se encontro traballo quedo máis tempo.
- E de que traballas?
- Son secretaria.
- Falas outros idiomas?
- Si, falo inglés, alemán e un pouco de español e italiano.
- Que ben. E por que estudas galego, Teresa?
- Porque quero traballar nunha empresa galega e vivir aquí.
- Canto tempo hai que estudas galego?
- Pouco, seis meses.
- E que cousas che gusta facer na aula?
- Ler textos e xogar... pero a gramática, non.
- E que che custa máis?
- Bufff, moitas cousas.
- Que va! Se falas moi ben...
- Si, cústame moito pronunciar o xe e algúns verbos.

5. LETRAS E SONS

PISTA 2

Grupo 1

cego
forte
nenos
bolo
colo
pedra
porta
morte
polo
gorxa
terra
medo
cedo
pega

PISTA 3

Grupo 2

peixe
un
paxaro
algunha
éxito
pano

ningún
xadrez
caniza
aproximar
ningunha
exterior
nación
xamón
explicación

7. A FESTA

A.

PISTA 4

1.

- Ola, que tal?
- Ola.
- Eu chámome Mencía, e ti?
- Paul.
- Paul? Es americano?
- Non, inglés.
- Ah, inglés.
- E ti? Es galega?
- Si, eu son da Coruña.
- Ah, e en que traballas?
- Pois son xornalista.

PISTA 5

2.

- Ola.
- Ola.
- Es de aquí?
- Non, son colombiana, e ti?
- Son francesa.
- E estás aquí de vacacións?
- Non, agora vivo aquí e estudo galego. Anxo é o meu profesor.
- Ah, si? Eu son amiga del. E queres tomar algo?
- Pois un pouco de viño.
- Perdoa, non nos coñecemos. Eu chámome Angélica, e ti?
- Eu chámome Lucille.

PISTA 6

3.

- Ola, ti estudas galego aquí, verdade? É que me parece que te teño visto no bar.
- Si, e ti es profesor de galego, non?
- Si, chámome Xosé Antón e ti?
- Eu Emilia
- De onde es?
- Son brasileira.

C.

PISTA 7

1. Ola, que tal?
2. Chámome Mauricio, e ti?
3. E a que te dedicas?
4. De onde es?

UNIDADE 2

Eu son así

2. PRESENTACIÓNS

PISTA 8

1.

Pois a min gústame levar unha vida tranquila. Pintar reláxame moito, por exemplo. E paso horas e horas escoitando música. Encántame. Os meus preferidos son os Rolling Stones. Tamén... gústame coñecer xente, pero non me gustan as persoas que necesitan facer cousas diferentes todo o tempo.

PISTA 9

2.

A verdade é que non me gusta a xente pasiva que bota todo o día no sofá. Encántame o mar, navegar, ir ao río facer rafting... E, por suposto, saír cos amigos e non volver para a casa ata o domingo. Estas son as miñas fins de semana favoritas.

PISTA 10

3.

A min gústanme as culturas diferentes e... coñecer moitas linguas. Eu penso que todas as persoas teñen cousas moi interesantes, aínda que hai momentos nos que un bo libro é a mellor compañía.

UNIDADE 3

A miña casa,
o meu lar

5. PERDOA, SABES SE HAI...?

PISTA 11

1.

- Perdoe, sabe se hai algunha panadería por aquí?
- Si, a ver, a primeira... non, a segunda á dereita. Está xusto na esquina.

2.

- Perdoe, a Biblioteca Xeral está nesta rúa?
- Si, pero ao final. Segues todo recto ata a praza e alí está, na mesma praza, á esquerda.

3.

- Perdoa, sabes se hai unha xestoría por aquí preto?
- Preto, non. Hai unha un pouco máis lonxe, a uns dez minutos de aquí.

4.

- Perdoa, sabes se o hospital queda preto de aquí?
- O hospital? Si, mira. Segues todo recto e está ao final desta rúa, despois da gasolinera.

6. O MEU LUGAR FAVORITO

PISTA 12

1. Ignacio

- E cal é o teu lugar favorito?
- Pois, é que eu non teño un lugar favorito, teño dous lugares favoritos na casa.
- Dous?
- Si, si, si... o comedor e o baño.
- E o comedor, por que?
- Home, pois, o comedor é porque é o espazo... onde nos xuntamos toda a familia para comentar as cousas do día cando chegamos.
- Xa, xa. Un espazo familiar.
- Si, si. Aínda que non só, porque ás veces gústanos facer unha cea especial para os amigos... para outra xente tamén...
- E o baño, por que o baño?
- Ai, porque senta tan ben tomar un baño quente despois dun día de traballo, relaxarte... É un gusto.

PISTA 13

2. Encarna

- Pois encántame estar na casa, pasar momentos na casa é o mellor.
- Si? E cal é o teu lugar favorito?
- Agora o salón, acabo de pintalo e está precioso.
- E de que cor?
- Azul...
- Que bonito...
- E coa luz que entra, de verdade, é unha marabilla... Encántame sentarme alí, ler un pouco, arrimarme ao balcón que ás veces é moi tranquilo.
- Gústache escoitar música?
- Si, ademais teño o equipo alí mesmo...
- No salón, non?
- Si, si. Un día invítote a tomar un café.

PISTA 14

3. Pedro

- Pedro, cal é o teu lugar favorito da casa?
- Na miña casa, o dormitorio.
- Ah, e iso?
- Alí paso moito tempo coa miña filla: vemos a tele, xogamos, ás veces mesmo comemos aí na cama.

PISTA 15

4. Xulia

- E na túa casa cal é o teu lugar favorito, Xulia?
- Pois o meu lugar favorito é, sen dúbida, a cociña.
- Si?
- Si. Porque mira, somos unha familia grande e alí xuntámonos todos...
- Entón ten que ser grande, non?
- Si, é grande e moi acollidora. Ás veces tamén veñen os veciños e os meus tíos... E xogamos ás cartas, contamos contos...
- Claro, reunídesvos todos, claro...
- Por suposto, e, ademais, como temos unha cociña de ferro, no inverno dá gusto estar alí. E quenta toda a casa.
- Pois xa me invitarás un día destes.

- Pois cando queiras, home! Pero vas ter que xogar ás cartas, eh!

8. PORTOMAR

PISTA 16

1.
 - A min encántame o meu barrio, rapaz.
 - Por que?
 - Si, porque é que hai de todo.
 - Hai de todo. E que ten o seu barrio?
 - Pois mira, hai dous supermercados e moitas tendas; ten un centro social, e aí podo xogar ás cartas e facer algún cursiño.
 - E mire, vostede con quen vive?
 - Eu vivo co meu marido.
 - Ah... E que máis cousas hai no seu barrio?
 - Pois, hai dous parques que son unha marabilla; e eu teño un can e lévo de paseo todos os días.

PISTA 17

2.
 - Pois é un barrio especial: hai xente nova que convive cos mariñeiros, hai bares e tabernas... Tamén é un barrio antigo, pero non é caro.
 - Mm.
 - E o mellor que ten é que está cerca do mar, así podo pasear pola praia. Teño bastantes amigos no barrio e algúns son estranxeiros.
 - Hai moitos estranxeiros no teu barrio?
 - Si, hai ben deles e tamén hai varios artistas. É un barrio ben bonito; o que pasa é que hai demasiado ruído.
 - Por que?
 - Porque hai moitos bares.
 - Pero iso está ben, non?
 - Pero, ás veces, o ruído amola.

PISTA 18

3.
 - Ti es unha persoa moi urbana, non?
 - Si, a ver... Por iso vivo no centro, porque a min gústame ter todo moi á man.
 - Claro.
 - E poder facer cousas: ir a restaurantes, ao cine, ao teatro... E no centro telo todo. E tamén podes usar o transporte público.
 - Claro, as vantaxes de vivir no centro.
 - Si, claro, home. O único malo é que non hai zonas verdes.

PISTA 19

4.
 - E o teu barrio onde está?
 - Pois eu vivo nun barrio non moi céntrico, pero a verdade é que non me importa.
 - Non? Entón está ben?
 - Si, porque vou en coche ao traballo e ademais teño unha casa con xardín.
 - Que ben.
 - Ademais, cerca da miña casa hai unhas instalacións deportivas e podo xogar ao tenis as fins de semana.
 - Claro...

- Tamén hai bos colexios para os rapaces. O que non hai é moitas tendas.
- E onde facedes a compra?
- Pois os sábados imos comprar a unha zona comercial co coche.

UNIDADE 4

Día a día

1. ESTUDAS OU TRABALLAS?

PISTA 20

1.
 - E como che vai?
 - Ben, todo o día na facultade.
 - E iso?
 - Estou a preparar o traballo de investigación.
 - Ah, si?
 - Si, estou ocupadísimo.
 - Imaxino.
 - Hai moitos días que incluso xanto na universidade para aproveitar máis o tempo.
 - Xa.
 - Quero rematar canto antes.

PISTA 21

2.
 - Eu entro na clínica ás nove da mañá.
 - E botas aí todo o día?
 - Si, durante a mañá atendo os pacientes. Logo ás doce saio media hora coa compañeira tomar un café e mais ler os xornais.
 - E logo pola tarde volves á clínica, non?
 - Case sempre, pero estes días non porque estou facendo un curso de especialización.
 - Ah, que ben.

PISTA 22

3.
 - E ti tes un día duro, non?
 - Si. Eu paso todo o día subindo e baixando da estada.
 - E que horario fas?
 - Pois traballo de oito a unha e despois pola tarde de dúas a seis, cando lle cadra, porque podo estar máis horas, eh?
 - É dura a construción, eh?
 - Home!
 - E traballas sempre no mesmo sitio?
 - Non, cambiamos. Imos cambiando unha... dúas ou tres veces á semana.

PISTA 23

4.
 - E ti que traballas, na casa ou fóra?
 - Si, eu teño o taller no galpón, que está cerca da casa.
 - Ah, entón fas o horario que queres, non?
 - Máis ou menos. Non me levanto moi cedo e almorzo con calma, pero tampouco teño hora de rematar. Ás veces como

ás tres ou ás catro e, dependendo do traballo, hai días que ás dez aínda estou soldando.

- Pero traballas todas as noites?
- Non, todas as noites non. A maioría chego, tomo unha ducha, ceo algo e inda vou botar unha partidiña de cartas.

PISTA 24

5.

- E como vai todo?
- Ben, agora estou a traballar nunha liña de curto traxecto.
- Oi, e tes tempo para os nenos?
- Mira: érgome ás oito, almorzo, levo os nenos ao colexio e aínda fago uns recados antes de xantar e ir á estación.
- Ai, logo, traballas pola tarde.
- Si, si. E chego á casa ás dez.

PISTA 25

6.

- E agora que fas?
- Estou facendo prácticas no laboratorio polas mañás.
- Ah, si? E que horario tes?
- Érgome moi cedo, ás sete, collo o autobús e traballo toda a mañá. E... polas tardes teño clase na facultade.
- Oi, e cando comes?
- Pois a verdade é que non teño moito tempo. Normalmente, como un bocadillo ou unha froita.

3. UN DÍA NORMAL

PISTA 26

- Que tal por Ferrol, adáptaste ben ao novo horario?
- Pois si. Levántome sobre as oito e media, dúchome, almorzo, sempre almorzo antes de saír, sobre as nove máis ou menos, e ás nove e media saio e vou a pé ao traballo.
- Vas a pé?
- Si, vivo moi cerca. Comezo ás dez e logo ás dúas saio comer. Temos dúas horas de descanso e ás catro volvemos ao traballo.
- E cando saes?
- Saio ás oito e chego á casa sobre as oito e media. Preparo a cea, vexo un pouco a tele e ceo sobre as dez.
- E a que hora te deitas?
- Déitome tarde, ás doce e media máis ou menos.

7. EU TAMÉN

A.

PISTA 27

1. Nunca chego tarde ás clases de galego.
2. Eu leo revistas e xornais en galego.
3. Eu en Galicia só falo galego cos galegos.
4. Eu vexo moitas películas dobradas ao galego.
5. Fago os deberes todos os días.
6. Estudo gramática pola noite.
7. Eu vexo bastante a Televisión de Galicia.
8. escoito moitos programas de radio en galego.

UNIDADE 5

Cal prefires?

1. NUN BAR

PISTA 28

1.

- Cóbreme, por favor.
- Si, como non. Son dous mencións e unha ración de luras... Son 15,30.
- Aí ten.
- Non... para. A ver, invítote eu.
- Que va, home! Ti xa pagas moitas veces. Por favor, cóbreme a min. Tome.
- Bah, está ben, pero a seguinte págoa eu.

PISTA 29

2.

- Boa tarde. Que desexan tomar?
- Ti que queres?
- Pois eu, un cortado.
- Moi ben, pois un cortado e para min un café.
- Agora mesmo.
- E que, canto tempo?
- Si, iso digo eu. Case un ano. Que é da túa vida?
- Pois non me podo queixar, xa non teño o mesmo traballo, agora estou traballando de xerente nunha conserveira.
- Ah, que ben.
- Si, non teño queixa. E tí?
- Pois eu tamén ben, estou traballando na empresa de meu irmán.

PISTA 30

3.

- Sara! Canto tempo?
- Ai, ola, que tal?
- Moi ben. E ti que fas por aquí?
- Pois, nada, quedei cuns amigos. E tí?
- Pois aquí, tomando unhas cervexas. Mira que che presento. Esta é Rosa, unha compañeira de traballo.
- Ola, moito gusto.
- Encantada.
- Tomas algo?
- Veña, vai, unha cervexa.
- E ti, Rosa?
- Non, eu non quero nada máis.
- Moi ben. Camareiro, por favor, dúas cervexas.
- Si, agora mesmo.

PISTA 31

4.

- Home, Fernando. E ti por aquí? Como che vai?
- Ben. E tí?
- Pois ben, tamén. Veña, que tomas? Invítote.
- Nada, estou con présa e téñome que marchar.
- Veña, home, tómallo algo.
- Non, de verdade que non. Hoxe non podo. Outro día.
- Vale, pois outro día.
- Si, chámame e falamos con calma.
- Veña, vémonos.

4. NUNHA TENDA

PISTA 32

- Ola, bo día.
- Bo día.
- Que desexa?
- Quería un bolígrafo.
- De que cor?
- Azul.
- Pois mire, aquí ten varios.
- Canto custan?
- Este, 80 céntimos, e este outro, 2 euros.
- Vale, pois levo este.

6. BINGO

PISTA 33

catrocentas, seiscentos, oitocentos, cincocentas, setecentas, catrocentos, setecentos, cincocentos, seiscentas, douscentos, novecentas, novecentos, trescentas, oitocentas, duascenas, trescentos.

UNIDADE 6

Que sabes facer?

2. FAMOSOS

PISTA 34

1.

- Boas noites e benvidos a unha nova edición de *Indiscretos*.
Esta noite está connosco unha das voces máis importantes do panorama musical galego. Boa noite, Xoana. Como estás?
- Moi ben, encantada de estar aquí.
- Ben. Céntame un segredo: como leva tan ben a fama unha muller tan coñecida?
- Ben, tampouco tanto... Pero a verdade é que a fama non me desgusta, gústame estar rodeada de moita xente e, a verdade, é que nos ensaios, nas montaxes, nos concertos... sempre hai moita xente: técnicos, produtores...
- Aínda que tamén sei que tes unha parte máis íntima, non?
- Si, claro, tamén me gusta pintar e escribir poesía. Sempre estou a facer algo, non quero estar quieta.
- Entón viaxas moito?
- Si, teño viaxado por case todo o mundo, e xa vivín en Londres, en Toquio e en Río de Xaneiro.
- Case nada. Pero volvendo á parte máis íntima, tes parella?
- Pois non. É moi difícil. A verdade, como non teño axenda, ás veces fago as cousas que me apetece e non é fácil ter unha relación moi estable. E tamén son un pouco despistada: esquézome de chamar, de quedar...
- Céntame, entón, fóra do traballo que foi o máis interesante que fixeches nos últimos meses?
- Pois nada especial, fun ao teatro, ao cine, a concertos...
- Moi ben, pois esta é Xoana Ribas. Grazas Xoana e ata outro día.
- Grazas a vós. Boa noite.

PISTA 35

2.

- Hoxe temos connosco o arquitecto de moda, Carlos Fonte.
Boa noite e benvido a *Indiscretos*.
- Boa noite e un saúdo a todos os oíntes.
- Imaxino que estes días con moito traballo, non? Non paras de saír nos xornais.
- Pois si, teño varios proxectos interesantes para realizar. Non me podo queixar.
- Deixemos o arquitecto. Como é Carlos Fonte na intimidade?
- Pois unha persoa normal. As miñas afeccións están moi relacionadas co aire libre: pasear, a montaña, ás veces esquiar... e comer ben. Encántame a cultura gastronómica.
- Entón viaxas moito, non?
- Non demasiado, a verdade. Teño moito traballo aquí e xa estudei en París e en Boston, pero agora quero un pouco máis de estabilidade, de tranquilidade.
- Ou sexa, que case non saes da cidade.
- Si, ás nove en punto xa estou traballando no estudio e despois fago todo o previsto na axenda de traballo... que é bastante.
- E ademais estás casado, non si?
- Pois si, casei coa moza de toda a vida. E aquí seguimos, tan felices.
- Ah, moi ben! E a fama como a levas?
- Pois non moi ben. A verdade é que son unha persoa bastante familiar. Só deixo ver o meu lado máis íntimo coas persoas de máis confianza.
- Pois moi ben. Grazas por estar aquí, Carlos, e moito éxito na túa profesión.
- Moitas grazas, grazas a vós.

6. UN TIPO MOI CURIOSO

PISTA 36

- O meu peor defecto? Pois... son moi curioso, moi, moi curioso.
- Pero iso non é malo.
- Home, no meu caso si. Mira... Un exemplo: eu non restaurantes escoito as conversas das persoas, dos que están nas mesas do lado.
- De verdade?
- Si, si... E aínda peor: algunha vez lin cartas doutras persoas.
- Home! Iso xa é moi grave, eh!
- Xa o sei, pero é que eu son patoloxicamente curioso. Mira, tamén algunha vez mirei no bolso da miña moza.
- Pero é curiosidade ou son celos?
- Non, é curiosidade, de verdade, eu non son celoso. Ademais, eu confío na miña moza e todo, pero é que a min encántame saber cousas dos demais. Mira, tamén escoito as conversas dos veciños, pónome detrás da porta e escoito. E ata contratei un detective varias veces para saber cousas. Pero é só unha diversión.

UNIDADE 7

A comer!

2. DE PRIMEIRO, QUE DESEXAN?

PISTA 37

- Bo día, elixiron xa?
- Si, máis ou menos. A ver... Eu de primeiro... vou tomar as xoubas.
- Unha de xoubas.
- E eu... Que leva a ensalada mixta?
- Pois leva tomate, leituga, espárragos e un ovo cocido.
- Moi ben. Pois si, unha ensalada mixta.
- Unha ensalada mixta. E de segundo?
- Eu vou tomar o lombo.
- Lombo grellado.
- O bacallau vén con patacas?
- Si, con patacas ao forno tamén.
- Entón, bacallau.
- E de beber, que van tomar?
- Tomamos unha botella de viño?
- Si, por que non?
- Branco ou tinto?
- Tinto, e unha botella de auga.
- (...)
- Remataron xa?
- Si, xa rematamos.
- Sobremesa van querer?
- Que teñen?
- Pois temos torta de Santiago, de Lestedo e queixo con marmelo.
- Eu quero queixo con marmelo.
- E eu torta de Santiago.
- Perfecto, unha de queixo con marmelo e unha torta de Santiago. Grazas.

8. A DIETA DE ROBERTO

PISTA 38

- Boa tarde, Roberto, e benvido. Moitas grazas por acompañarnos esta tarde.
- É un pracer.
- Roberto, recibimos moitas preguntas sobre ti na nosa páxina web. E moita xente pregúntase se segues algún tipo de dieta.
- Pois traballo como modelo desde os catorce anos... Claro que tiven que aprender a coidarme e a seguir unha dieta, pero non moi estricta, non creas.
- Que comes?
- Home... pois mira, como moita verdura, ademais encántame. E tamén como bastante carne, hamburguesas, bisté... E sempre á prancha.
- Ah. Ti vives en Vigo, ao lado do mar. Imaxino que tamén comes moito peixe e moito marisco...
- Pois peixe si, á prancha tamén, pero marisco non. É que son alérxico.
- Xa. E froita?
- Si, moitísima froita. Todos os días como media piña.
- Outra pregunta: comes pan?

- Si, claro, pero integral, nunca como pan branco.
- Mm. E comes doces?
- Si, de cando en vez, claro, pero teño que ser responsable coa miña dieta. Ás veces nunha festa de aniversario, por exemplo, podo comer un anaco de torta.
- Hai outras cousas que che gusta comer, pero que non podes?
- Si, o chocolate, é algo que me encanta, pero que teño prohibido comer.
- Si, si. E a pasta?
- Si, como lasaña de cando en vez, é o meu prato favorito.
- E, en xeral, cal é a túa cociña favorita?
- Pois, agora mesmo, a xaponesa. Estiven varias veces en Xapón e encántame o *sushi*. É boísimo e ademais non engorda.

UNIDADE 8

Guía de ocio

2. DE VACACIÓNS

PISTA 39

1.
 - Ola, que tal? Onde estivestes?
 - Estivemos no Grove.
 - Ai, si?
 - Si, foron unhas vacacións estupendas. Descansamos moito, pero tamén paseamos, ata fixemos unha viaxe en barco e percorremos a ría.
 - Entón, estivestes en máis lugares ca no Grove?
 - Si, fomos a Cambados, estivemos no Pazo de Fefiñáns, tamén tomamos o albariño, fomos a Vilagarcía, á Illa de Arousa... E mesmo ás illas que están no interior da ría: estivemos en Ons, en Sálvora...
 - Si, tamén nos achegamos a Pontevedra, aínda que estivemos pouco tempo. A verdade é que volvemos pronto porque estabamos moi cansas. Nin fomos de compras, nin saímos de noite, nin nada.
 - E a comida, que tal?
 - Pois estupenda. Luras, chocos, mexillóns, polbo, pescada. Encántanme os produtos do mar e aí son tan frescos.
 - Que ben... E que tempo tivestes?
 - Estupendo. Aínda que algúns días estivo nubrado, case sempre fixo sol para ir á praia.

PISTA 40

2.
 - Que tal de vacacións?
 - Pois moi ben. Fomos a Argentina, a Bos Aires. Tiñamos moitas gañas de ir, e temos alí uns parentes da miña muller.
 - Entón paseastes moito, non?
 - Home, non paramos. Vimos un partido do Boca, fomos ao teatro, aos barrios máis coñecidos, sabes?: Palermo, Recoletas, San Telmo... E mais mercamos algúns libros de segunda man e, pola noite, tampouco paramos.
 - E estivestes todo o tempo en Bos Aires?
 - Pois case todo. Inda que tivemos tempo de viaxar un pouco.

Collemos o tren e fomos un par de días a Mar de Prata, pero claro, como non era verán, non fomos á praia, que facía un pouquiño de frío.

- E a carne, é tan boa?
- Non me fales. Comémola case todos os días.

PISTA 41

3.

- E vós onde estivesdes?
- Pois en Berlín. A verdade é que nos impresionou, verdade?
- Si.
- É unha cidade preciosa, moi moderna, cuns transportes impresionantes.
- Ou sexa que fixestes turismo urbano.
- Si, visitamos moitos museos e galerías e, por suposto, a Porta de Brandeburgo. Ata mercamos algún *souvenir* do muro. E o meu home e os nenos cansáronse de facer fotos e de filmar todos os lugares nos que estivemos.
- E o hotel, que tal?
- Iso foi a peor parte, porque estaba un pouco nas aforas, verdade?
- Si.
- Tampouco a comida foi o mellor da viaxe. Comemos moito... moita comida rápida: pizzas, bocadillos...
- Ah, sí? Que pena.
- Claro, e o tempo tampouco axudou moito. Houbo veces que non puidemos saír.

PISTA 42

4.

- Así que estivesdes por Galicia.
- Pois si, quedamos. Ao final non saímos. Ademais, como un dos nenos xoga ao fútbol, pois aproveitamos para ir ver un partido do Dépor.
- E só iso?
- Que va! Mira, aproveitamos tamén para facer visitas culturais na Coruña. Estivemos na praza de María Pita, nunha visita guiada á Real Academia Galega. E os rapaces pasárono moi ben no Domus.
- Que ben!
- Si, e tamén fomos a unha obra de teatro ao Coliseo.
- E fostes a algún lugar máis?
- Si, pois a ver... Collemos o coche e percorremos case toda a provincia: dende Rianxo ata Ortigueira, e estivemos en case todas as vilas da costa.
- Entón non parastes.

UNIDADE 9

Estamos moi ben

3. ESTÁ MAREADA

A.

PISTA 43

1.

- Oi, que mala cara tes.
- É que, non estou ben. Dóeme moito a cabeza. Estarei collendo un catarro.

- Pode ser. E tomaches algo?
- Non, nada.

PISTA 44

2.

- Ai!
- Pero, que che pasa muller?
- Os pés, que me doen moitísimo. Non podo nin dar un paso.
- Ai, pero, pero non terás unha escordadura?
- Non, cala. É que estiven todo o día andando con estes zapatos novos e agora dóenme os pés un mundo.

PISTA 45

3.

- Ola!
- Oi, pero que tose tes, non?
- Pois si. Non puiden dormir case nada esta noite.

PISTA 46

4.

- Ola Alexandre.
- Que hai!
- Oe, tes mala cara. Estás enfermo?
- Teño unha dor de estómago...
- Algo que comiches?
- Non sei. Serán os nervios, que mañá teño unha proba.

PISTA 47

5.

- Manu?
- Que pasa? Oi, que palida estás! Atópaste ben?
- Non, non... Estou moi mareada. Creo que vou caer.

D.

PISTA 48

1.

- Oi, que mala cara tes.
- É que, non estou ben. Dóeme moito a cabeza. Estarei collendo un catarro.
- Pode ser. E tomaches algo?
- Non, nada.
- Pois deberías tomar unha aspirina e descansar un pouco.
- Si, oh, tes razón. Vouna tomar agora mesmo.

PISTA 49

2.

- Ai!
- Pero, que che pasa muller?
- Os pés, que me doen moitísimo. Non podo nin dar un paso.
- Ai, pero, pero non terás unha escordadura?
- Non, cala. É que estiven todo o día andando con estes zapatos novos e agora dóenme os pés un mundo.
- Pois, para iso o máis doado é poñelos en auga con sal.
- Ah, sí?
- Si, mira. Abres a auga da bañeira e bótaslle sal, e logo metes os pés un pouco e seguro que che fai moi ben.

PISTA 50

3.

- Ola!

- Oi, pero que tose tes, non?
- Pois si. Non puiden dormir case nada esta noite.
- E tomaches algo?
- Si, un xarope.
- E ben, non?
- Non. Ti non saberás algún remedio, non?
- Pois tes que tomar, antes de ir á cama, un vasiño de leite quente con mel. Vas durmir coma un neno.

PISTA 51

- 4.**
- Ola Alexandre.
 - Que hai!
 - Oe, tes mala cara. Estás enfermo?
 - Teño unha dor de estómago...
 - Algo que comiches?
 - Non sei. Serán os nervios, que mañá teño unha proba.
 - Pois, para iso a camomila vai moi ben.
 - Uf, non me gusta nada.
 - Tanto ten se non che gusta. Vaiche moi ben, e vouche preparar unha agora mesmo.

PISTA 52

- 5.**
- Manu?
 - Que pasa? Oi, que pálida estás! Atópaste ben?
 - Non, non... estou moi mareada. Creo que vou caer.
 - Por que non sentas e descansas un pouco?
 - Si. Podes abrir a ventá? Necesito aire.
 - Si, si, si, claro. Ábroa agora mesmo.

UNIDADE 10

Gustoume moito

2. CULTURA GALEGA

PISTA 53

- 1.**
- Viches o último artigo sobre a cultura galega?
 - Non, non o vin. Que tal?
 - Moi ben. Fala de cine, de literatura, de música, de pintura. É moi completo. Fala daquel libro de Suso de Toro do que me falaches.
 - Cal?
 - Si, *Trece badaladas*.
 - Ah! É espectacular. Ti láchelo?
 - Pois non, pero gustárame. A ti gustouche, non?
 - Si, encantoume.
 - E de que vai?
 - Pois mira, é unha historia de intriga e misterio. Está ambientada na Compostela actual... e todo mesturado coas lendas do Apóstolo.
 - Mm.
 - É deste libros que empezas a lelo e non es capaz de deixalo ata que o rematas.
 - Pois vouno mercar agora mesmo.

PISTA 54

- 2.**
- E no artigo tamén falan de Carlos Núñez.
 - Ah! A min gústame moito a súa música.
 - Si, pois fala dun dos seus discos.
 - Eu este último aínda non o escoitei, pero cando vou no coche encántame poñer a súa música, porque me relaxa un montón.
 - E que canción, así, che gusta máis del?
 - Mira, hai unha que é moi triste, pero é... a de *Negra sombra*, que canta Luz Casal.
 - Ah.

PISTA 55

- 3.**
- Viches *O lapis do carpinteiro*, o filme? Tamén se fala del no artigo.
 - Pois a verdade é que non. Non puiden. E iso que me falaron ben del. Ti víchelo?
 - Eu si. Gustoume o guión e os actores están ben. O que non me gustou nada é a historia, porque ás veces é un pouco triste. Ademais, non me gustan as historias románticas. A verdade... creo que non o vou ver outra vez.
 - Oi, que pena. Aínda así, gustárame velo contigo.

6. MAROLA, UXÍA E ALLARIZ

PISTA 56

- 1.**
- Estiveches no Marola?
 - O Marola?
 - Si muller, o restaurante novo da praza do Carme.
 - Ah, si, si, estiven a semana pasada.
 - E que tal?
 - Ah, pois gustoume moito, está moi ben. Comemos unha caldeirada de peixe boísima. Ademais, poñen música celta de fondo. É moi agradable, a verdade.
 - E é caro?
 - Non, non me pareceu caro.

PISTA 57

- 2.**
- Sabes, onte coñecín a Uxía?
 - A moza de Breogán?
 - Si.
 - E que, que che pareceu? Guapísima non?
 - Si, ademais pareceume moi simpática, moi riquiña, un encanto.
 - Si, a verdade é que si.

PISTA 58

- 3.**
- Helena, ti es de Ourense, non?
 - Si, de Allariz.
 - Ah, que bonito!
 - Si. E logo, estiveches en Allariz?
 - Si, hai uns anos
 - E que tal, gustouche?
 - Encantoume! O río, as casañas tan ben coidadas, as rúas... Unha vila preciosa!
 - Si, si que é.

- E a túa familia vive alí?
- Pois si, eu son a única da miña familia que xa non vive alí.

UNIDADE 11

Antes e agora

2. TURISTAS OU VIAXEIROS

PISTA 59

- Moi boa tarde a todos os oíntes que nos seguen un día máis no noso programa *A dilixencia*. Hoxe temos connosco a Lupe Caamaño, redactora da revista de viaxes *In Itinere*. Boa tarde, Lupe.
- Ola, moi boa tarde.
- Temos unha serie de opinións dos nosos oíntes sobre as viaxes e gustaríanos saber tamén a túa opinión sobre ese tema.
- Moi ben.
- Vamos alá, entón: “Viaxar é unha experiencia única. A xente que viaxa é máis interesante”.
- Para min, viaxar é fantástico e, encántame, é unha das mellores cousas que podes facer. Pero hai persoas moi interesantes que non viaxaron nunca.
- A segunda é: “Hoxe en día é difícil descubrir sitios novos e vivir aventuras”.
- Depende da túa actitude, se es aventureiro, podes encontrar experiencias novas en calquera lugar.
- “A xente pode viaxar moito máis ca antes e iso é positivo”. Que pensas?
- Totalmente de acordo. É estupendo que agora moita máis xente poida viaxar, que teña acceso a poder facelo en avión, por exemplo. Agora, viaxar xa non é só exclusivo da xente rica, hai unha gran variedade de ofertas que lle permite viaxar á xente de todas as clases sociais ou idades. Creo que iso é moi positivo.
- Outra opinión: “Antes todo era máis romántico. A xente viaxaba en tren e esa viaxe era parte da aventura. Agora todo é demasiado rápido”.
- Iso depende de como viaxes. O avión, claro que é un medio de transporte moi rápido, pero hai outras maneiras románticas de viaxar: un cruceiro polo Nilo, o Transiberiano...
- E a última: “Pódense vivir aventuras sen ir moi lonxe”.
- Por suposto, a aventura pode estar na túa casa, nunha vila da túa rexión, nun lugar da túa cidade que non coñeces... Incluso hai outras formas como o turismo literario que ten rutas apaixonantes.
- Pois moi ben, Lupe, grazas polas túas respostas.
- Grazas a vós.

8. ESTÁS DE ACORDO?

PISTA 60

1. Aprender galego é bastante fácil.
2. Os cans son mellores mascotas cós gatos.
3. O cine americano é mellor có europeo.
4. A comida galega é moi boa.
5. O fútbol é un deporte moi aburrido.

UNIDADE 12

Unha vida de película

1. CONVERSAS DE CINE

PISTA 61

1.

- Non o coñeces?
- Pois a verdade é que agora non caio.
- Si, home, dirixiu *Sempre Xonxa*, un clásico, a primeira longametraxe de ficción en galego.
- Ah! Agora si, é tamén o da curta de *Mamasunción*, non?
- Si.
- Mm.
- Mira, esa curta foi a primeira emisión da Televisión de Galicia.
- Si, si... Xa lembro. Gustoume moito. Pero el xa morreu, non?
- Si, morreu en 1995, e só tiña corenta anos. Aínda así, foi bastante recoñecido. Levou bastantes premios: déronlle o Premio da Crítica por *Mamasunción* e, despois de morto, déronlle a Medalla de Galicia.

PISTA 62

2.

- A verdade é que na última película faino moi ben, eh?
- Si, está estupenda. Cantas películas fixo xa?
- Pois unhas cantas xa. Desde que saíu en *Pratos combinados*, na serie, era Balbina, non te lembras? Pois desde aquela fixo máis. Participou en *Mar a dentro*, *Hotel Tívoli*...
- Si, *Mar a dentro* é a da vida de Ramón Sampedro, non?
- Mm.
- Nesa faino moi ben.
- Si, si, si. De feito déronlle un Premio Goya.
- E creo que tamén fixo teatro, non?
- Si, oh! Fixo teatro durante moitos anos.

PISTA 63

3.

- Onte fun ver o documental *Santa Liberdade*. Está moi ben.
- Si, faláronme ben del.
- Está moi ben dirixido.
- Si?
- Si, a verdade é que a autora fixo un bo traballo, eh?
- Pois eu non a coñezo.
- Pois é unha muller moi interesante: foi lectora de galego no Porto nos últimos anos da ditadura, dirixiu o xornal *A Nosa Terra*, foi decana da facultade de Xornalismo... Fixo unha chea de cousas.
- Terei que ir ver ese documental entón.

PISTA 64

4.

- E este quen é?
- É o das ilustracións do *Xabarán Club*, non?
- Ah, pois si. Non traballou nunha serie de animación con Spielberg?
- Si, traballou moito fóra: no audiovisual, no cómic...

7. TODA UNHA VIDA

PISTA 65

- Benvidos a *Toda unha vida*, un programa dedicado a todas aquelas persoas cunha vida moi especial. Hoxe temos no noso programa a Mercedes Ribeiro. Mercedes é hoxe en día a propietaria da cadea de hoteis Ribeiro. Bos días, Mercedes.
- Ola, bos días.
- Vostede comezou a traballar de camareira en Mallorca aos 14 anos nun hotel.
- Si, primeiro traballei de camareira e despois nunha tenda de roupa, pero pouco tempo.
- Por que?
- Pois resulta que un cliente da tenda, Mario Martín, un fotógrafo moi famoso da revista *Vogue*, fíxome unhas fotografías. E aos poucos meses chamáronme dunha axencia de fotografías de París, e xa.
- E entón alguén viu esas fotos e vostede marchou a París.
- Efectivamente, si. Fíxéronme unha proposta moi boa e marchei.
- E en París que fixo?
- Pois traballei para as mellores casas de moda: para Dior, Chanel, Yves St Laurent... E durante eses anos traballei moito e gañei moito diñeiro tamén.
- É un conto de fadas. E por que deixou o mundo da moda?
- Pois, a ver... Nesa época coñecín a moita xente interesante, e un día coñecín a Paco Calao, un fotógrafo boísimo, e namorámonos e decidimos facer unha viaxe xuntos por Asia. Fomos a moitos países e pasamos dous anos na India.
- Dous anos na India!
- Si, foron dous anos moi especiais. Eu fíxenme budista e aprendín moitas cousas da cultura hindú. Foron dous anos bastante místicos, e, ao final, cando quedamos sen cartos, pois separámonos e eu decidín volver a España. Entón estiven 3 anos en España, e despois en 1990, xa marchei a Londres.
- Mm. A Londres.
- Si.
- E que fixo en Londres? Tamén traballou no mundo da moda?
- Non, non, aí en Londres o que fixen foi... que abrí un pequeno restaurante español co diñeiro que me prestou un amigo, e converteuse nun dos restaurantes de moda de Londres de principios dos noventa.
- Vaites, vaites!
- Si, foi unha época increíble, moi divertida... e coñecín un montón de xente, moitos famosos...
- Ai, si? Conte, conte!
- Non sei, moitos. Pois, a ver... Un día... Mick Jagger veu ao restaurante... E tamén coñecín a... si, coñecín a Elton John.
- Que interesante! E como pasou de ser a dona dun restaurante a ser a propietaria de máis de 20 hoteis por todo o mundo?
- Pois primeiro vendín o restaurante, e con ese diñeiro comprei unha casa antiga e alí montei o meu primeiro hotel. E o negocio foi ben e, á volta de dous anos, abrí outro... E así, empecei a abrir hoteis en España, e despois por todo o mundo.